



Arrest

nr. 235 112 van 14 april 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BOTTELIER
Kortrijksestraat 35
8501 KORTRIJK-HEULE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 november 2019 waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOTTELIER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 augustus 2015 dient de verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 19 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Met het arrest nr. 223 856 van 10 juli 2019 wordt de beslissing van de commissaris-generaal bevestigd en weigert de Raad aan de verzoeker de beide beschermingsstatussen.

Op 5 augustus 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 4 november 2019 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 4 november 2019 beslist de gemachtigde tevens om de verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen (bijlage 13sexies). De verzoeker nam hiervan kennis op 4 november 2019.

Dit inreisverbod is de thans bestreden beslissing. Zij is als volgt gemotiveerd:

“(…)

INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van Antwerpen op 04.11.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer die verklaart te heten;

Naam A.

voornaam : B.

geboortedatum : (...) 1999

geboorteplaats : T.

nationaliteit Afghanistan

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 04.11.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken:

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugnrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Bij zijn asielaanvraag beweerde betrokkene 16 jaar oud en dus minderjarig te zijn. Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 04.09.2015 bleek betrokkene op dat ogenblik echter al 19 jaar (met een standaarddeviatie van 1.5 jaar) oud en dus meerderjarig te zijn.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13qq) van 05.08.2019 dat hem betekend werd op 06.08.2019. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

drie jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar;

Betrokkene heeft op 24/08/2015 een asielaanvraag ingediend. Bij zijn asielaanvraag beweerde betrokkene 16 jaar oud en dus minderjarig te zijn. Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 04.09.2015 bleek betrokkene op dat ogenblik echter al 19 jaar (met een standaarddeviatie van 1.5 jaar) oud en dus meerderjarig te zijn.

Betrokkenes asielaanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 19/09/2017. Deze beslissing werd rechtstreeks ter kennis gegeven aan betrokkene op 19/09/2019. Betrokkene heeft nadien een schorsend beroep ingediend bij de RW dat op 10/07/2019 werd verworpen. Deze beslissing werd gevolgd met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen (bijlage 13qq van 05/08/2019) werd per aangetekend schrijven ter kennis gegeven aan betrokkene. Betrokkene gaf echter geen gevolg aan dit bevel.

Betrokkene verklaart in België geen duurzame relatie of kinderen te hebben. In Afghanistan zouden volgens hem nog zijn vier broers wonen.

De loutere omstandigheid dat betrokkene de afgelopen 4 jaar, tijdens zijn asielprocedure, een privéleven heeft opgebouwd in België en de intentie heeft een regularisatieaanvraag in te dienen op grond van artikel 9bis van de wet van 15.12.1980, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM. (zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr. 265/07, Darren Omoregie v. Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77).

Een schending van artikel 8 kan dan ook niet worden aangenomen.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn inreisverbod rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Betrokkene verklaart dat hij niet wil terugkeren naar Afghanistan om daar nog problemen zijn met de Taliban. De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn asielaanvraag van 24.08.2015. Uit het onderzoek van het CGVS en de RW is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

*Betrokkene heeft dan ook geen enkel wettelijk motief om alsnog in België te verblijven. Uit hetgeen voorafgaat en in het belang van de immigratiecontrole is een inreisverbod van 3 jaar, gelet op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, meer dan proportioneel. Uit onderzoek van het dossier blijkt niet dat er specifieke omstandigheden aanwezig zijn die kunnen leiden tot het opleggen van een inreisverbod van minder dan drie jaar.
(...)"*

Op 7 november 2019 dient de verzoeker bij de Raad een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de bijlage 13septies van 4 november 2019.

Bij 's Raads arrest nr. 228 789 van 14 november 2019 wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen van de beslissing van 4 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de bijbehorende beslissing tot terugleiding naar de grens, die in de bijlage 13septies vervat zit.

Op 2 december 2019 dient de verzoeker bij de Raad een beroep tot nietigverklaring in tegen de bijlage 13septies van 4 november 2019. Bij 's Raads arrest nr. 235 111 van 14 april 2020 vernietigt de Raad de beslissing van 4 november 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de bijbehorende beslissing tot terugleiding naar de grens.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verweerder binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij hij een nota met opmerkingen kan voegen.

Hoewel tijdig een administratief dossier werd neergelegd, heeft de verweerder nagelaten om een nota met opmerkingen over te maken.

2.2. De verzoeker heeft de griffie van de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid, van de vreemdelingenwet, er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de vreemdelingenwet.

2.3. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de gevolgen van het arrest van de Raad met nr. 235 111 van 14 april 2020

Het thans voorliggende inreisverbod stelt uitdrukkelijk gepaard te gaan met de beslissing tot verwijdering van 4 november 2019.

Met het arrest nr. 235 111 van 14 april 2020 heeft de Raad de beslissing tot verwijdering van 4 november 2019 vernietigd. Ingevolge deze vernietiging is de verwijderingsmaatregel van 4 november 2019 met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt deze geacht nooit te hebben bestaan.

Aldus kan het inreisverbod van dezelfde datum – dat uitdrukkelijk aangeeft gepaard te gaan met deze beslissing tot verwijdering – evenmin standhouden. Het bepaalde in artikel 74/11, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet dient zo te worden aangenomen dat geen inreisverbod mogelijk is zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898). Het thans bestreden inreisverbod betreft een *accessorium* van het bevel om het grondgebied te verlaten (zonder termijn voor vrijwillig vertrek) van 4 november 2019 (*cf.* RvS 16 december 2014, nr. 229.575) en er blijkt niet dat dit inreisverbod kan blijven bestaan, los van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het gepaard gaat. Om deze redenen vereist een goede rechtsbedeling dat ook het thans bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer wordt verwijderd via een vernietiging.

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verweerder hieromtrent geen repliek gevoerd.

De bestreden beslissing wordt derhalve uit het rechtsverkeer genomen via een vernietiging. Er dient dan ook geen uitspraak meer te worden gedaan over de in het verzoekschrift uiteengezette grieven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 november 2019 waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend twintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE